

In Memoriam
Dr DRAGAN JOSIĆ
(1945 – 2019)

24. kolovoza 2019., iznenada nas je napustio Dr Dragan Josić, psihijatar, psihoterapeut, grupni analitičar, edukator u Institutu za grupnu analizu i Hrvatskom društvu za psihoanalitičku psihoterapiju, IPA psihoanalitičar, trening analitičar i supervizor te član odbora za edukaciju u Hrvatskom psihoanalitičkom društvu.

Rođen je u Novom Sadu, formativne godine adolescencije proveo je u Sarajevu, gradu kojeg je jako volio. Studirao je medicinu u Beogradu, specijalizirao psihijatriju u Zagrebu. U početku je radio kao specijalist psihijatar u Psihijatrijskoj bolnici Popovača a potom kao psihijatar-psihoterapeut na Odjelu za psihoterapiju odraslih u Klinici za psihološku medicinu KBC-a Zagreb, odakle je 1990.g. otišao u privatnu praksu u kojoj je radio do samog kraja.

Bio je istinski kliničar, stručnjak iznimne senzibilnosti i talenta za psihoterapijsku struku te ogromne predanosti poslu koji je živio, radio i volio. Svi koji su ga dobro poznavali, znaju da je područje njegovog temeljnog interesa bio pacijent sam, njegova patnja i bol, sanjarenja i snovi a posebice osjećaji. Bio je iznimno zainteresiran za cjelokupni unutarnji psihički realitet pacijenata sa jasnom distinkcijom njihovih bolesnih i zdravih dijelova. Uvijek na strani zdravih dijelova ličnosti pacijenata strpljivo je čekao njihovo postupno i polagano jačanje i rast. Bolesnim dijelovima ličnosti jasno je davao do znanja da ih ne poštuje i da ih se ne boji te da je svjestan njihova pogubnog djelovanja na zdrave i zrele dijelove.

Područja znanstvenog interesa bila su mu raznolika: prije svega psihologija Selfa *Heinza Kohuta*, teorija objektnih odnosa, diferencijacija i separacija Selfa od objektnih reprezentacija, psihosomatika, psihoanalitičko liječenje narcističkih poremećaja osobnosti te putovi i mogućnosti sazrijevanja narcizma.

Od samog početka, krajem 80-tih godina prošlog stoljeća, bio je dio projekta razvoja psihoanalize u Hrvatskoj i nastanka Hrvatskog psihoanalitičkog društva kao sastavnog dijela Međunarodnog psihoanalitičkog udruženja (IPA). Njegovi analizanti i supervizanti danas su psihoanalitičari pa i trening analitičari u Društvu u kojem je i sam do kraja, bio itekako aktivan. Ugradio je tako puno sebe u temelje i budućnost HPsD-a i psihoanalize u Hrvatskoj.

Draganov iznenadni i neočekivani odlazak ostavio nas je u šoku i tuzi kao i u razmišljanju da je otišao prerano i o tome kako nam je još tako puno mogao dati.

U ovom tekstu oprostaja sa Draganom i uz temu opraštanja od dobrog objekta dao bih riječ njemu samom, zapisanu u njegovu članku „Završetak psihoanalitičkog liječenja u grupi“ (2011) gdje na zadnjoj dogovorenoj seansi grupe kaže:

Voditelj (Dragan): *Svi smo tu i nosimo jedni druge u sebi i sve to što smo imali zajedno. To nas hrani i to je dobro. I ja ću imati sjećanja na sve vas i to u meni stvara jedan dobar osjećaj što vas imam u sebi, grije me to kad vas se sjetim. To je vrijedno i drži čovjeka, ta naporna i dobra iskustva koja smo zajedno imali i povjerenje koje smo izgradili. Sada se možemo simbolično imati u sebi a da ne moramo biti i konkretno jedni uz druge.*

Pacijentica K.: *Meni je ovo najbolje iskustvo u životu. Ne žalim niti jednu minutu. Ni dobrog niti lošega. Vi ste svi tu u meni. Sada plačem ali ne mogu opisati koliko mi je drago što sam tu došla i bila s vama. Ne mogu to nikome izvana opisati niti predočiti. Ja sam sada sretna što iza sebe imam to neprocjenjivo iskustvo koje ću ponijeti odavde.*

Voditelj: *Mislim da je grupa jako dobro radila i da je potrebno još vremena bez grupe da se nataloži sve ovo što smo ovdje stvorili. Rastanak je ovo od dobrih ljudi koji su tu unutra, u nama dobri, jer smo svi mi jedni druge trebali i kroz dugo vrijeme smo se upijali. Sad smo svi jedni drugima dobre osobe i to je sve jako zaštitno svima nama. Time separacija od dobrih objekata nije niti bolna ni teška, nego ima tuge ali i topline u tom rastanku. Tako barem ja osjećam. Nema razornog straha. Kao što sami osjećate, ima tu uzbuđenja ali nema izgubljenosti. Uradili smo i puno i dobro. I vi ste meni jako*

pomogli i od vas sam puno naučio. Puno ste puta vi bolje nego li ja dosta toga i rekli i vidjeli i dali mi inspiraciju da se na to što je došlo od vas i ja nadovežem. Sjećate se da sam vam onda kada se to događalo to i govorio, kako je netko od vas nešto jako dobro rekao ili prepoznao, a da ja to nisam ni vidio niti razumio? Možda mi u početku niste vjerovali.

K.: Nismo. (smijeh u grupi)

Voditelj: Pa eto naradili smo se i ja sam, a kao što vidim i vi, jako zadovoljan našim radom i našim dobrim odnosima koje smo izgradili i ostaje nam još samo to da se pozdravimo i tako završimo našu grupu. I meni su od uzbuđenja suzne oči od radosti i tuge što se rastajemo.

Tako je eto, otišao i naš Dragan i zauvijek u nama ostao.

Oleg Filipović

24.10.2019.